

[Kaj Poulsen]

de over for at det kan tage så lang tid at behandle.

Jeg har taget et udsnit af de mange sager med. Jeg kan nå at omtale én, for nu begynder min lampe at lyse. En person søger i 1980 på grund af en meget hurtigt fremadskridende lungelidelse om erstatning. I 1981 – det var dog en hurtig behandling i selve sikringsstyrelsen – får manden tilkendt en 10 pct.s menskade på 11.000 kr. Sagen ankes imidlertid med det samme og sendes tilbage til sikringsstyrelsen. Man tager sagen op igen, og nu går der 2 år. Derefter tilkendes han erstatning for en menskade på 15 pct., på trods af at man kender lidelsens karakter med en fremadskridende sygdomsudvikling. Derfor måtte man, efter at man fik en afgørelse i oktober 1983, skrive fra fagforeningens side, at det er fuldstændig uholdbart. Her er der tale om en person, som må indtage overordentlig store doser medicin for i det hele taget at kunne få luft. Personen har ingen mulighed for at ligge ned eller i det hele taget for at sove. Men den pågældende har fået tilkendt erstatning for en 15 pct.s menskade, i alt ca. 18.000–19.000 kr. Det er uforståeligt, at man kan komme med sager af den karakter. Sagen vil nu blive afsluttet, fordi personen er død. Man har fået en afgørelse nu fra sikringsstyrelsen om, at denne afgang ved døden ikke har noget som helst med hans arbejdsskade at gøre, på trods af at videnskaben har fortalt os, at denne sygdom udvikler svære hjertesår, udvikler kroniske hjertelidelser. Personen er død af et hjertestop, men man kan konstatere, at det ikke er af asbestose, og derfor har man fastholdt erstatningen. Jeg synes, det er uantageligt.

Jeg vil godt slutte af med at sige, at jeg er glad for, at ministeren vil tage fat på disse sager, således at vi kan få en afkortning i sagsbehandlingstiden, således at man ikke i den afdeling – Cementarbejdernes Fagforening i Ålborg – skal opleve, at så mange sager afsluttes, fordi medlemmerne afgår ved døden. At sagerne først afsluttes derved, er uacceptabelt.

Taanquist (S):

Jeg vil undlade at sige, at jeg synes, der er en god portion hykleri i denne debat. Som et par ordførere tidligere har været inde på – hr. Agerschou og hr. Tinning – drejer det her

sig jo også om, at klienterne i det system, vi drøfter, kommer fra et arbejdsmarked, kommer fra et dårligt arbejdsmiljø, og det var i virkeligheden dér, vi burde sætte ind. Men det, der er sket, siden vi har fået denne regering, er jo en konstant forringelse af arbejdsmiljøet og dermed et stigende antal klienter, der får brug for arbejdsskadeforsikringen. Man har forringet § 9-uddannelserne, man har standset udbygningen af bedriftssundhedstjenesten, man har sat sig det generelle mål, at økonomien i virksomhederne skal gå forud for sikkerheden, og dermed har man forringet arbejdsmiljøet ganske alvorligt. Det er det, der er baggrunden for de problemer, som skaber os klienter i arbejdsskadesystemet.

Vi ved, at antallet af arbejdsskader er stigende. Et enkelt forsikringsselskab har meget højtlydt gjort opmærksom på, at antallet er stigende, men arbejdsministeren har nægtet at se kendsgerningerne i øjnene og siger: ja men det skyldes karensdagsloven osv. og visse andre ting. Det er imidlertid et faktum, at antallet af arbejdsskader er stigende, og det vil også afspejle sig i de kommende sager på arbejdsskadeforsikringsområdet.

Der er dog ét lyspunkt: hvis socialministeren virkelig står ved sit tilsagn her om, at man vil skabe et arbejdsskadeforsikringsystem, hvor præmierne virkelig bliver relateret til risikoen på den enkelte arbejdsplads, så vil jeg tro, at vi er nået et stort skridt videre. Man har jo lov til at håbe på, at det sker. Men alt andet fra regeringens side i denne debat er egentlig hykleri.

Socialministeren (Elsebeth Kock-Petersen):

Der er blevet stillet mig et par direkte spørgsmål. Hr. Agerschou spurgte: hvorledes går det med det fælles anmeldesystem? Jeg kan oplyse, at der netop mellem arbejdstilsynet og sikringsstyrelsen er et samarbejde, hvorefter arbejdstilsynet giver sikringsstyrelsen genparten af alle anmeldelser om erhvervs sygdomme, som direktoratet modtager. Så der er altså til en vis grad etableret et sådant samarbejde.

Med hensyn til det konkrete spørgsmål, som hr. Tinning stillede mig, vil jeg sige: jeg fortalte jo i min redegørelse om en række af de initiativer, der er sat i værk. Hele den diskussion, der har været om sikringsstyrelsens